

Watervogels op de Dierenparade Noordshow

Na het twee jaar zonder watervogels te hebben moeten doen, nu weer het feest van weleer en herkenning. Er werd een geweldige show gepresenteerd. Het bestuur met al haar medewerkers heeft (op het fotograferen na (RH) niets nagelaten om voor het talrijke publiek de hobby op een geweldige wijze uit te dragen. Ook de PR was ongekend. Een compliment daarvoor!

Tekst: Jogchum Ijpma
Foto's: Ad en Wilma Taks

Zilverwildkleur Carolina eend m.o. van R. Teunissen. Deze woerd die op alle fronten voldeed werd bekroond met 1U97.

Het aantal watervogels haalde helaas niet het aantal van eerdere shows

Ongetwijfeld zal het leewiekverbod voor oorspronkelijke watervogels en enkele gedomesticeerde rassen zeker parten spelen, met als gevolg dat bij de oorspronkelijke watervogels veel oude dieren waren ingezonden. De verwachting is gerechtvaardigd dat inzenders van eerdere shows het gemis om hier aanwezig te zijn hebben gevoeld. Volgend jaar zullen ze zeker weer met hun dieren aanwezig willen zijn, want het showen van de vele rassen watervogels kan alleen maar de hobby promoten! Een rondgang langs de dieren levert het volgende op.

Oorspronkelijke watervogels

Daar de organisatie ervoor gezorgd had dat de paden flink breed waren komt dat de rust van de dieren ten goede. Er zaten ruim 80 oorspronkelijke watervogels. Een heel mooi koppel Keizerganzen sprak aan. Een lust voor het oog bood een mooi aantal Cackling Canadaganzen. Fraai van type en bouw, mooie kleine gansjes met als regel een fraaie kleur en zoming. Hoewel maar één Paradijs Casarca en Bergeend, mogen deze niet onvermeld blijven; fraai in kleur en conditie! Een mooi stel Europese pijlstaarten waarbij de woerd duidelijk laat zien waar het de naam aan te danken heeft. Zilver Bahama pijlstaarten zouden iets sterker in kleur mogen zijn, doch de rode snavelvlak liet niets te wensen over. De fraai getekende Sikkeleend woerd mag iets meer geblokt van bouw zijn. Krakeenden hebben

wel geen uitbundige kleur maar wat een mooie dieren, fraaie kleur, tekening, snavel en pootkleur. Bij de Europese smienten moet wel op het juiste volume gelet worden. Het is wel geen grove soort, maar te fijne bouw past hier niet. Prachtige, rustige Europese slobenden waarbij de kleurenpracht van de woerden echte blikvangers zijn. Fraaie brede en juist gekleurde snavel en poten maken het plaatje compleet. Populaire soorten zijn en blijven de Carolina en Mandarijneenden. Bij beiden fraai getekende dieren waarbij met name de woerden zeer aanspreken. Aandacht vraagt wel het volume en dan vooral bij de mutanten. Een uitzondering gold hier voor de zilver wildkleur Carolina woerd waar op alle fronten niets op viel aan te merken en met een U97 terecht winnaar werd bij de oorspronkelijke watervogels. Een felicitatie voor fokker R. Teunissen! De fraaie rode snavelkleur van de Peposaca woerden valt gelijk op naast de sprekende en strak begrensde kleurverdeling. Er was wel enig verschil in bouw te zien, wat in het predicaat tot uitdrukking kwam. Mooie gele Boomeenden sloten de rij met de grote(re) oorspronkelijke watervogels. Deze werden direct gevolgd door een flinke klasse Chilitalingen. De jonge dieren deden niet voor de ouden onder, enkele dieren hadden een hogere score verdiend. Geliefd zijn Roodschoudertalingen die het voordeel hebben dat de woerden het hele jaar op kleur blijven. Zowel oude als jonge woerden lieten de gewenste rode kleur zien, en mooi getekende kopjes bij de eendjes. De fraai gekleurde en getekende kop van de Baikaltaling woerd sprak bijzonder

Deze bijzonder mooie grauwbonte Pommerse gans v.j. van G. Eenkhoorn scoorde terecht een U97.

aan, wat ook genoemd mag worden van de Blauwvleugeltaling woordjes. Een prachtige kleur bij de Kaneeltaling woordjes, waarbij als pluspunt de pootkleur niet onvermeld mag blijven. Enig verschil in grootte viel op bij de Versicolor, de gele snavelvlek voldeed zeer goed. Conclusie: veel fraaie dieren, doch veel kleine klasjes en er ontbraken nogal wat soorten, vooral bij de talingen.

Orpington eend m.j. van Comb. van Dorp, predicaat F96. Een woord met een fraaie snavel en pootkleur, ZG lokken en over het geheel een prima kleur, werd mooiste van de groep grote eenden.

Gedomesticeerde watervogels

Voor het beoordelen van een gedeelte hiervan was op verzoek van de Gedomesticeerde Watervogel Vereniging een Duitse keurmeester aangetrokken. Bij het langsgaan van de dieren rees de vraag: wat is de toegevoegde waarde ervan en wat was er anders dan dat van onze keurmeesters? Enig verschil viel niet te bespeuren, zonder dat op de keuring een aanmerking gemaakt wordt.

De ganzen

Wat een verrassing om 17 Toulouseganzen te zien! Mooie forse dieren, als regel met mooie koppen, keel- en buikwammen. Hier en daar kan de zoomkleur wat spreken-der en enig verschil in grondkleur viel op zonder dat dit storend was. Ook bij de jonge dieren zijn veel positieve punten op te merken. Pommerse ganzen en daarbij vooral de grauwbonte zijn altijd echte publiekstrekkingen vooral in de getoonde kwaliteit. De met een U97 bekroonde jonge gans van G. Eenkhoorn sprong er uit. De Twentse landganzen waren wat ongelijk van grootte. Wat opviel was dat bij een gans een losse gekleurde vlek aanwezig was waar geen opmerking over gemaakt werd. Ook bij de Chinese knobbelganzen was het onderlinge verschil groot. De gent van de Afrikaanse knobbelganzen had wel een of twee puntjes meer verdiend. Nog vrij nieuw in ons land en hier aanwezig is de Tulagans van Russische komaf en daar gefokt als vechtganzen, waarbij het vooral om de vleugeldracht gaat. Daarbij staan de grote vleugelpennen sterk buiten de kleine wat als raskenmerk geldt. Wat voor het ene ras een uitsluitingsfout is, is dat voor de Tulagans een must!

De eenden

Een groep van 25 Muskuseenden in meerdere kleurslagen wordt niet elke dag gezien. Bij zwart wildkleur mooie forse dieren, zowel bij de woorden als eenden, wat ook te zien was bij parelgrijs wildkleur. Een aantal van deze kleurslag kampt met een teruglopende veerstructuur, enkelen munten daarin uit! Opvallend was dat tussen de zwart wildkleur een oorspronkelijke Muskus eend zat waar geen opmerking over is geplaatst, zelfs niet over de zwarte kopkleur die bij die soort thuishoort! De dieren met de bontfactor moeten duidelijk meer volume hebben. Ook de juiste snavelkleur vraagt bij een aantal kleurslagen om aandacht. Wat een mooie Duits- en Amerikaans type Peking-eenden, mooie forse dieren en vrij uniform van grootte. Of een klein zwart streepje op de snavelnagel bij een oude eend een uitsluitingsfout inhoudt is niet in de standaard terug te vinden. Mooi getekende en gekleurde Sakseneenden, een ras dat eerder in grote getale aanwezig was! Fijn te zien dat er Cayuga eenden waren met een flink ontwikkeld lichaam en prachtige groene glans. Ook de Orpington eenden bliezen hun partijtje mee, vooral de beide jonge dieren. Verrassend te zien dat er weer een mooie klasse Indische loopeenden in vier kleuren was ingezonden. Bij een aantal viel op dat de bovensnavel niet mooi strak was, met andere woorden, iets hol. Let erop bij het samenstellen van fokdieren! Bij de Campbell eenden hadden nogal wat dieren een te rode grondkleur. Vooral een woord liet dat overduidelijk zien. Ook de snavelkleur vraagt aandacht. Vaak gaat het een in samenhang met het

ander, waarbij aan de pootkleur ook niet voorbij gegaan mag worden. Prachtige dieren bij de Welsh Harlequin eenden, zowel in type, bouw als kleur. Ook de Noord-Hollandse witborst en -krombek eenden konden als voorbeeld gelden. Het juiste formaat en uitstekend van kleur en tekening. De Eend van Vorst, hier in twee kleurslagen, is geen gemakkelijk te fokken ras, maar krijgt toch wel aanhangers. Vooral de blauwe kleurslag vraagt aandacht, bij een aantal vielen kenmerken van de Gimsheimer eend op. De winnende witte eend benadert al de gewenste donkere pootkleur. De mooiste van de groep 'grote' eenden was de Orpington woerd van de Comb. Van Dorp met F 96.

De groep kleine eenden begon met fraaie Smaragd eenden. Perfect van kleur en smaragdgroene glans, diepzwarte snavelkleur met daaraan gerelateerde pootkleur. Graag wat meer fokkers! Verder bestaat deze groep hoofdzakelijk uit Kwakers, welgeteld 109 stuks in niet minder dan 18 kleurslagen, waarvan een aantal kleuren slechts een enkel dier liet zien. Bij de wildkleurigen viel bij meerdere dieren een perfecte spiegelkleur met mooie spiegelzomen op. Ook de kleur van de eendjes was zeer goed. Kwakertjes moeten ook weer niet te klein zijn, evenals de snavel. We zien nogal eens dieren met een iets lange, -en in verhouding dan wat smalle- snavel, bij de donkerwildkleur een zeer klein eendje waarvan de snavel te kort was, hier werd terecht een opmerking over gemaakt. Zilver donkerwildkleur zit duidelijk in de lift met heel mooie dieren, slechts eenmaal ZG 93, de overigen scoorden hoger! Een kleurslag die moeite heeft betreft de zwarten. Deze kleur vraagt duidelijk meer fokkers wil de kwaliteit omhoog gebracht worden. Aandacht vragen de snavel en pootkleur. Witte Kwakers genieten de meeste aanhang, zowel in aantal als inzenders. Over het geheel mooie typedieren, een enkeling was wat smal. Snavel en pootkleur spelen in het totaalbeeld een belangrijke rol. Ook de kleur van de bevedering is een belangrijk onderdeel. Sommige dieren hadden wat schoner gemogen. Eerder werd een flink aantal bonte dieren gezien, het aantal viel nu wat tegen. Toch meerdere prachtige dieren. Wel vraagt de donkere vlek op de bovensnavel bij de eenden aandacht wat trouwens voor -bijna- alle wildkleurvarianten opgaat. Als ze daarin iets te kort schieten niet straffen, maar wel in de beoordeling meenemen. Zwart witborst wordt niet altijd gezien en is niet de gemakkelijkste kleurslag. Vooral de begrenzing van de borstvlek vraagt aandacht. Het is nauwelijks mogelijk om dieren met witborsttekening zonder wit keelvlakje te fokken. Zolang deze van buiten de kooi niet zichtbaar is hoeft daar geen opmerking over geplaatst te worden. Ook bij deze kleurslag zijn meer fokkers een must! Tot slot twee Silver Appleyard dwergeenden, beiden met een ideale koptekening! Graag nog iets minder volume en een paar fokkers meer zal zeer gewenst zijn. Mooiste van deze groep was een wit Kwaker eendje van W.J. Peltenburg met een F96.

Conclusie:

Het mag als verheugend genoemd worden dat veel fokkers van gedomesticeerde watervogels met zoveel mooie dieren acte de préséance gaven. En zoals als meer gezegd: aanzien doet gedenken! ●

Blauw wildkleur Kwaker m.o. van R.M. Scholten, predicaat F96. Het voorhoofd zou iets gevulder mogen zijn, een fraaie halsring en fraaie kleur, waarbij de bovenste witte spiegelzoom iets helderder mocht. Hij werd de mooiste op een na van de groep kleine eenden.

Witte Kwaker v.j. van W.J. Peltenburg, predicaat F96, laat een fraai geronde borst zien met een fraai kopje, snavel en pootkleur. Mooi schoon voorgebracht en mooiste van de groep kleine eenden.